

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1142/2019
05.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Весића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 168/19 од 31.05.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 174/19 од 14.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 168/19 од 31.05.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 174/19 од 14.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 168/19 од 31.05.2019. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити уколико у року проверавања од једне године по правноснажности пресуде окривљени не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да плати суду паушални износ од 8.000,00 динара и трошкове кривичног поступка на име награде исплаћене вештаку за допуну вештачења у износу од 10.000,00 динара, и Основном јавном тужилаштву у Прокупљу трошкове кривичног поступка на име награде исплаћене вештаку у износу од 31.645,57 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 174/19 од 14.08.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Прокупљу и браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К 168/19 од 31.05.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Весић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да првостепени суд није утврдио постојање кривице окривљеног и да не постоје елементи кривичног дела који се тичу виности, свести и воље учиниоца и свести о забрањености дела, као и да недостају објективни елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, и то на који начин је окривљени прекорачио границе свог службеног овлашћења као и да окривљени није прибавио себи или другоме физичком или правном лицу какву корист или другоме нанео какву штету, а да образложење првостепене одлуке не садржи назнаку по ком је закону је окривљени имао обавезу да врати новац у року од седам дана.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ, прописано је да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другога, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Из изреке пресуде Основног суда у Прокупљу К 168/19 од 31.05.2019. године произилази да је окривљени АА у својству директора ББ у ..., као службено лице, у урачунљивом стању и са умишљајем, прекорачењем граница свог службеног овлашћења прибавио себи какву корист и другом ненео какву штету, на тај начин што је дана 11.09.2015. године из благајне ББ у ... подигао износ од 19.000,00 динара и потписао признаницу на име плаћања музичком центру који није оправдан, није исплаћен музичком центру и није га вратио, па је себи прибавио корист у виду неосноване исплате наведеног износа, а ББ у ... штету у висини од 19.000,00 динара, при чему је био свестан противправности дела и хтео његово извршење.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде у односу на коју је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет, произилазе сви субјективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим

(да је у урачунљивом стању, са умишљајем, свестан противправности свога дела и да је хтео његово извршење) и објективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим (да је у својству директора ББ у ... као службено лице прекорачењем граница свог служеног овлашћења прибавио себи какву корист и другом нанео какву штету на тај начин што је из благајне ББ у ... по признаници број 11/09 коју је потписао, подигао износ од 19.000,00 динара на име плаћања музичком центру који није оправдан нити исплаћен музичком центру и није га вратио, те је на тај начин себи прибавио корист, а ББ нанео штету у наведеном износу), па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, будући да се у образложењу наведене повреде полемише са чињеничним утврђењем суда у погледу начина обрачуна трошкова кривичног поступка, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић